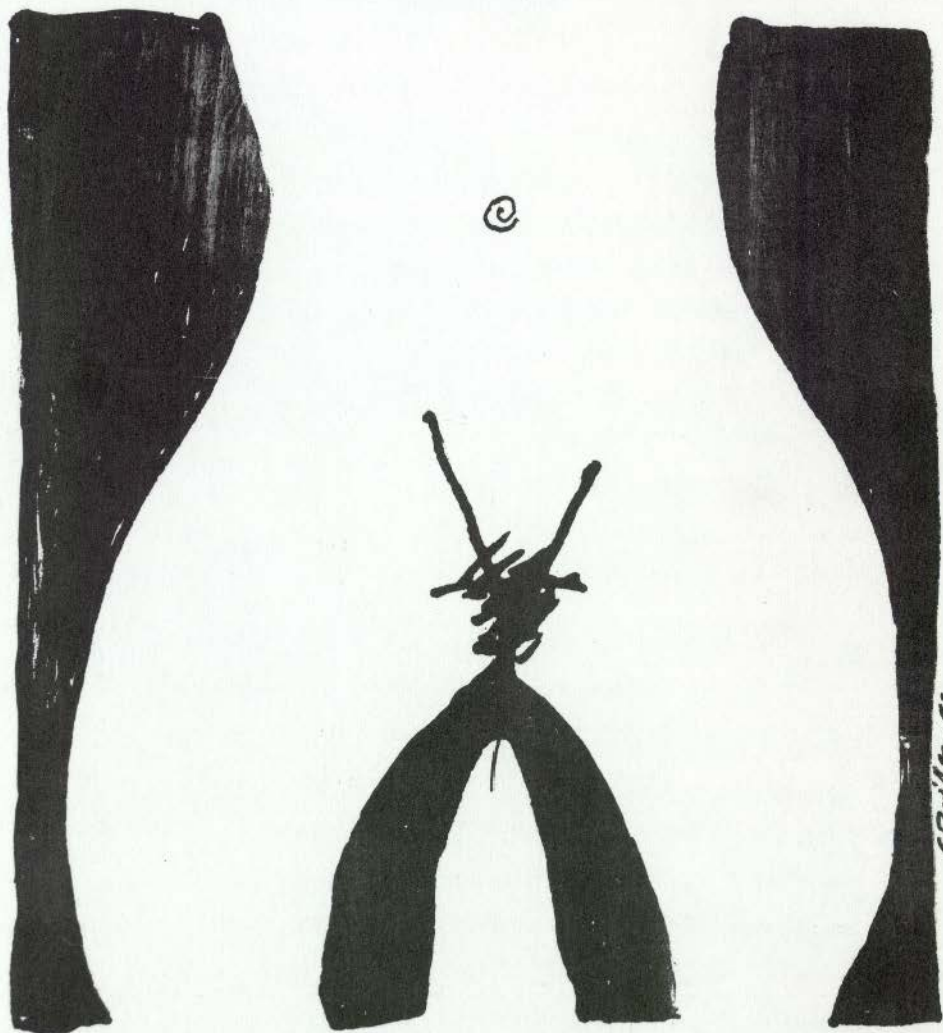


SENHAL



DINOU DÈCIMES DESCARADES DE DESIG

12

Textos transcrits per Pep Vila
Gravats de Guillem Terribas

A

*A un jove poeta, havent marxat de Mataró
sens despedir-se*

DÈCIMES

I

Va venir en Pau Sabaté,
de la culta capital
i recados molt formals
em va donar. «Gràcies, bé.
Que vares marxar no ho sé
perquè tu m'ho haguessis dit;
i si encabir-te lo vit
et vaig pagar sols un dia,
que em diguessis mereixia
que marxaves amb delit.»

II

¿Què cony fas a Barcelona
quan de tu aquí res se sap?
¿On cony amagues el nap?
¿A qui cony omples la xona?
Sí que l'havem feta bona!
Escriu, com cal, als amics.
Siguin pobres, siguin rics,
han de saber ta partida,
que els importa més ta vida
que les cuixes i els abrics.

III

Ja sé que tens un pixó
com Cisneros, cardenal:
és un moble, el teu parpal,
és un tronxo, és un turó.
No et fotis a bujarró
perquè corren culs molt bruts,
cent mil vegades fotuts
per pixes de gran rebava:
val més que fiquis la fava
entremig de conys molsuts.

IV

¿Què me'n dius de la Michon,
amb ses putes mamadores?
Que amb ses gràcies seductores
no t'emmerdin el trompon.
Vés-hi, me cago amb el món!
El seu cony molt poc rodoia.
S'hi foten una rajola
calenta i embolicada,
i a l'entrâ'ls la lleterada
sembla unit com una bola.

V

I digue'm lo que aquí fas,
si ets millorat de fortuna,
s'hi retires a la una
i si t'hi veus amb el gas.
Cordura, per sant Tomàs!
Si et foten un morralet
de llagues en el xiulet
i de cavalls i berrugues,
ni l'oli de cent tortugues
ja mai més et fa anar dret.

VI

Un carro molt carregat,
estant son amo distret,
va rompre d'un fort bolet
la reixa de un potentat.
Al portal surt tot cremat
i diu: «Valent carallot,
vejam si amb un fort garrot
et rompo la post del pit;
si de senyor vaig vestit,
tinc de collons un bon dot!».

VII

«Defineixe'm aquest os
que de raó no té ús:
més tiesso va que cap fus
i sempre et fa venir tos,
de modo que sembla un gos
quan omple de merda el pis;
si té cap peça de sis,
ell no l'ha guanyada pas»,
féu un difunt bastant gras
que de panxa no anés llis.

VIII

Ara ha passat el noi Bova,
que gasta molt mala bava.
Sempre parla de la fava
i de pixa en té un cove.
Va forjat amb mala roba,
i quan la pixa li tiba
no deixa cap noia viva
que no li esbotzi la ceba,
i, rebentada la gleva,
es caga amb la comitiva.

B

[*A una puta*] *anomenada Pilar*

IX

¿Per què, [collons], no et fots [puta]
quan ets sigut arcabota?
¿Veus que la xona et degota
i de sobres la tens bruta?
Per més que siguis astuta
i m'empunyis el tipós,
no me'l faràs tornar gros
per sacsejades que hi peguis;
i encara que molt reneguis
no se'l foterà el teu cos.

X

Després que t'he revisat,
he vist que en lo món ets dona
de la més oberta xona
que cap home s'ha tirat.
Des del temps de Ponç Pilat
no s'han vist putes més velles,
de més caigudes mamelles
i bolilles en els pèls.
Que et cardin els infidels,
que no et cardarà en Fabrelles!

XI

¿Saps de quin modo un pinyol
et foteria en Bancela?
Mentres fotessis la vela
en el camp, i fent bon sol.
Que, empunyant-se el picarol
i posant-se horitzontal
i apoiat amb un parpal,
així, nois, com qui no hi toca,
tota la llet per la boca
faria sortir el morral.

XII

Que putes de tal calanya
no es carden d'altra manera:
cardi en Pau o cardi en Pere,
així els pelen la ganya.
En la catòlica Espanya
temps ha que es ve practicant:
des del més xic al més gran,
des del poble hasta el senyor,
tots saben bé la funció;
i hasta es carda tot ballant.

XIII

Les putes de la Michon
al menos són putes tendres:
en té dugues de Portvendres
que hasta mamen el trompon.
Ves al sereno, a l'Anton:
després de forta escatada,
me li fan la gran mamada
i hasta s'empassen la llet,
quedant-se l'home molt fred
i amb la rava arremangada.

XIV

Hi va anar-hi un capità
que formà amb en Targarona,
i, al tení'l dintre la xona,
l'altra el cul li va llepar.
Però l'home es va cagar
del doble gust que trobava,
i com bullenta, la fava,
a dintre ei cony la tenia,
ni solament comprenia
del modo que s'afluixava.

XV

La de la boca cagada
fot uns rots com un gareno;
hasta va embrutar el sereno
d'una forta gitarada.
No s'ha vist una vetllada
d'episodis tan constants:
l'una trencà un rentamans
que trobà dessota el llit,
mentres que llimpiava el vit
de l'aprenent d'en Milans.

XVI

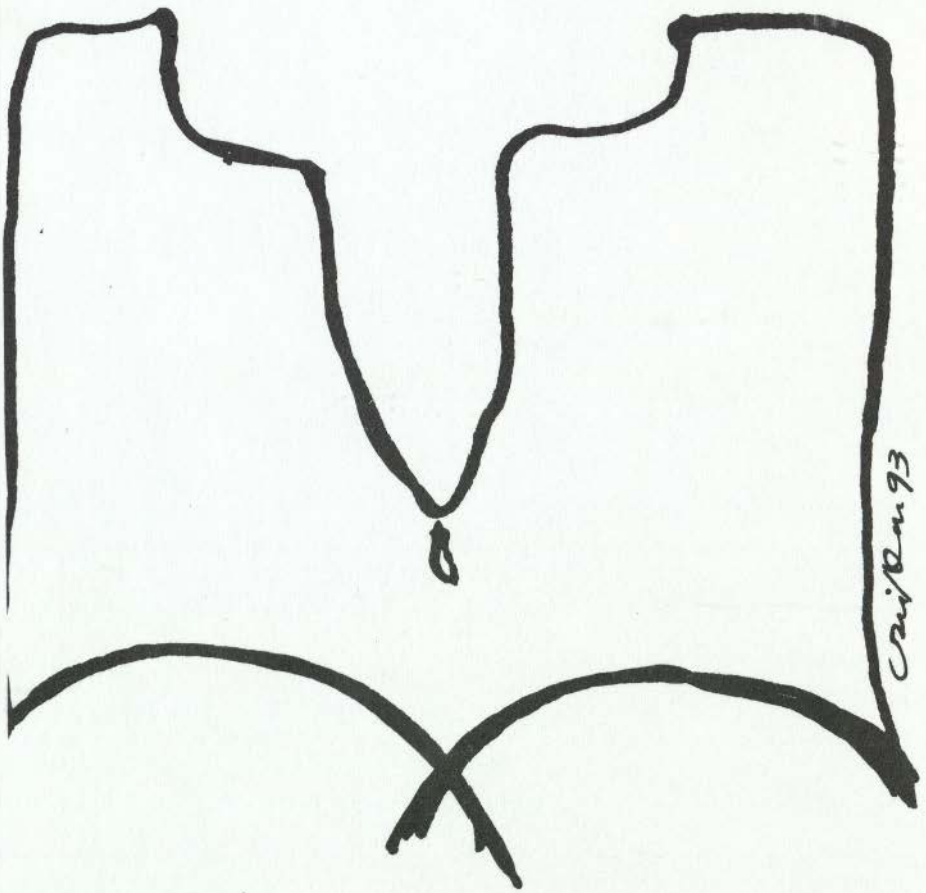
I hasta un andalús borratxo
que estava ajaçat per 'llà
un gran pet els va esbergar,
tot dormint i fent el matxo.
Ja fot trompada al gaspatxo,
i, passant pel seu costat,
un músic atrafegat
amb l'andalús s'entrebanca
i li fot un cop de tranca,
deixant-lo casi baldat.

XVII

Sé ben cert, i no m'emprenya,
que em vols fer treure la ganya,
i que em foti gran castanya
un brut home d'espardenya.
Ja que ton desig s'hi emprenya,
assegura't de la pinya,
i no facis que en la rinya
lo teu pinxo tingui nyonya,
si no vols que an aquest tronya
jo li grati bé la tinya.

XVIII

En curar tu les mamelles
a ta graciosa neboda
és per tu un dia de boda,
porc i solemne Graelles.
Com que semblen dos cistelles,
tu hi trempes com un bacó.
Ves, si et va caure un botó
del davant dels pantalons:
per semblants operacions
tens ben poca discreció.



XIX

No et valdrà el teu principal,
si per cas vols fotre el fiero,
que pel cul amb tot salero
et foteré el meu parpal.
Ets molt ximple i animal
de treure la mitja cana
com si fossis de la Havana,
volent fer a tothom la por;
mes, o et tornes bon minyó
o et cardaré bé la llana.

Dècimes de l'any 1870. Tria feta sobre un manuscrit de la biblioteca de la Caixa d'Estalvis Laietana de Mataró, del qual n'hem normalitzat l'ortografia.

A cura de Patrick Gifreu, Enric Prat i Pep Vila
Girona, primavera del 1993
Edició de 150 exemplars numerats

Exemplar núm.

Amb la col.laboració de la «Llibreria 22»

0117